

hvilket Forhold den Indtægt, hvortil Ligningscommissionen formener, at han kan ansættes, bør reduceres efter de forskjellige Velighedsmomenter. Naar da en saadan Reduction har fundet Sted, og derved det Beløb, der udtrykker Skatteevnen, er udfundet, kunne de Personer, der da findes at have den samme Skatteevne, blive opførte sammen i de forskjellige Classer. Derefter skal der jo tages Bestemmelse om, hvormange Procent, hvormange Portioner enhver af disse Skatteevner skal udrede. I denne Henseende har Udvalget ikke troet at burde give nogen Regel, men derimod at burde forbeholde dette til Vedtægten. Det vil jo iøvrigt være af stor Vigtighed, at der i enhver Vedtægt fastsættes, efter hvilken Scala Ansættelsen af Procenterne bør skee. Det synes vistnok naturligt, at der bliver udredet de samme Procenter, det samme Portionantal forholdsvis efter Skatteevnens større eller mindre Beløb, men dette finder vistnok meget sjældent Sted. Det er et Spørgsmaal, som jeg ikke her skal nærmere indlade mig paa, men det vil jo let sees, at der ved at fastsætte en Scala i et uforholdsmæssigt Forhold efter Skatteevnens større eller mindre Beløb vil kunne begaaes meget store Uretfærdigheder, og, hvis dette Punkt ikke bliver bestemt i Vedtægten, ville Skattehæderne jo være fuldstændig overladte til den til enhver Tid fungerende Ligningscommissions Vilkaarlighed i denne Henseende. Jeg anfører dette, blot for at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed derpaa, saa at dette Punkt ikke skal blive overseet ved Stadfæstelsen af Vedtægterne. — Det næste Forslag, der er stillet til § 21, hvilken Udvalget har foreslaaet deelt i to Paragrapher, gaaer ud paa at forhøje Maximum af Antallet af Ligningscommissionens Medlemmer, som i Lovudkastet var foreslaaet til 11, til 15, hvilket er det højeste Antal Medlemmer, som Ligningscommissionerne nu kunne have. Iøvrigt har Udvalget i Betænkningen forklaret Grunden til, at man har anseet det for rigtigt at beholde den nuværende Valgmaade for Ligningscommissionens Medlemmer, og jeg kan ikke troe Andet end, at det vilde saa godt som i alle Kjøbstæder blive seet med Misfor-

noiselse, hvis man fratog Bælgerne den Ret, de nu have til at vælge Ligningscommissairer, og derimod lagde Valget over til Byraadet. Den høitærede Indenrigsminister har til dette Forslag stillet et Underændringsforslag, som gaaer ud paa, at den Bestemmelse, at „Ræmneren bør være tilstede i Ligningscommissionen, hvor han fører Risterne“, skal gaae ud. Udvalget finder ikke Noget at erindre mod dette Forslag af den høitærede Minister, og jeg skal blot bemærke, at Grunden, hvorfor denne Bestemmelse er optaget i Udvalgets Forslag, er den, at Forslaget i det Hele er taget af den endnu bestaaende Lov af 31te Marts 1860. — Udvalget har dernæst ligeledes foreslaaet, at Medlemmerne af Byraadet ikke skulle være pligtige til at modtage Valg til Ligningscommissionen; der paaligger ikke for Diebliffet Borgerrepræsentanterne nogen Pligt til tillige at være Medlemmer af Ligningscommissionen, og det forekommer mig at være billigt, at de ogsaa fremtidigt ere fritagne derfor. — Til den nye Paragraph om Overligningscommissionen, som Udvalget iøvrigt ganske tiltræder, har Udvalget foreslaaet, at Indenrigsministeren ikke skal være indskrænket i sit Valg alene til Byraadets Medlemmer, men kan vælge frit mellem Byens Indvaanere, ligesom det ogsaa er foreslaaet, at den Godtgjørelse, der skal udredes til de to Medlemmer af Overligningscommissionen, der foretage Reiser, skal udredes af Ræmnerklassen i den By, hvor de møde til Stattesageres Afgjørelse, idet man ikke har fundet det ganske tydeligt udtrykt, af hvilken Kjøbstads Kasse disse Udgifter skal udredes. — I den næstfølgende Paragraph, § 24, som ligeledes vedrører Overligningscommissionens Afgjørelse af Sagerne, er det som bekjendt foreslaaet, at Udgifterne ved Overligningscommissionen skal udredes paa de Sager, der bleve indbragte for den. Udvalget har troet, at dette kunde ramme enkelte Klager særdeles haardt, og har derfor under Nr. 44 stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at Overligningscommissionen er bemyndiget til at paalægge Klageren at deeltage i Udredelsen af Omkostningerne til Overligningscommissionen, dog ikke med et høiere Beløb end 10 Rd., idet Udvalget har meent, at der